

diskutere det, hvad dét angår. Skal vi også begynde med et nyt stof, kunne man så sige. O.k., vi har lavet noget forkert dengang, vi har ikke lavet et videnskabeligt forsøg dengang. Kan man deraf slutte, at så behøver vi heller ikke at gøre særlig meget ud af det med et nyt stof? Det synes jeg hr. Villy Søvndal mangler at svare på.

(Kort bemærkning).

Tove Fergo (V):

Jeg takker ministeren for den åbenhjertige erkendelse af, at de eksisterende psykosociale behandlingstilbud ikke er tilstrækkelige. Det er jeg helt enig med ministeren i, og jeg er meget glad for, at vi nu i fællesskab afsætter flere midler til narkobehandlingen. Jeg håber meget, at den ekstra indsats kommer til at gælde og strække så langt, at den også når de grupper, som ikke er nået helt så langt ud endnu. Det hjælper jo ikke, at vi kun laver et meget fint og forkromet forsøg for de allerældstlige, hvis vi så lader mellemgruppen i stikken, for så vil de blive lige så dårlige i løbet af kort tid.

Derfor håber jeg meget, at regeringen også er med til – og jeg kan ikke forestille mig andet – at vi i virkeligheden opprioriterer hele indsatsen og får en kvalitetsvurdering af den indsats, der bliver foretaget i øjeblikket. Og jeg er glad for, at ministeren og regeringen er klar over, at det, der foregår i øjeblikket, langtfra er tilstrækkeligt.

(Kort bemærkning).

Villy Søvndal (SF):

Jeg skal svare sundhedsministeren ved at sige, at det, jeg egentlig bare prøvede at insistere på, er, at vi får en ordentlig debat om det her. Jeg medgiver, at det her er svært, men hvis man gør de krav, der stilles ét sted, til hovedkrumtappen i en argumentation, forekommer det underligt, hvis man ikke er optaget af de samme krav et andet sted. Specielt hvis der kommer nyt til i situationen, forekommer det lidt, som om det er en argumentation, der måske er opfundet til selve situationen, om man så må sige.

Det, jeg synes er det afgørende, også hvis man lyttede til sundhedsministerens eget indlæg, da WHO's undersøgelsesresultat blev refereret, er, at der vel heller ikke for sundhedsministeren er skygge af tvivl om, at de her mennesker har fået det bedre.

Efter hukkommelsen refererede ministeren, at de har fået en bedre sundhedstilstand, de har fået bedre boligforhold, de er bedre i stand til at

fastholde sociale kontakter, de har et mindre sidemisbrug, og kriminaliteten styrtdykker.

Så kan man føre en for mig at se akademisk diskussion om videnskabelighed, som vi i øvrigt ikke kræver andre steder – og det gør man i det land, der har Europas højeste eller næsthøjeste dødstal! Hvem er det så, der er akademisk – undskyld mig – i den her diskussion, hvem er det, der fører den akademiske diskussion?

Sundhedsministeren (Carsten Koch):

Jeg kan kun sige til hr. Villy Søvndal, at der er alt for megen stoffiksering i hr. Villy Søvndals synspunkter. Det er så afgørende for hr. Villy Søvndal ifølge de tilkendegivelser, han kommer med her, at det er fuldstændig ligegyldigt, om vi skal gå i gang med at tage et helt nyt stof og introducere det i den danske narkotikabehandling. Nu har schweizerne jo ligesom ment, at det kan være det ene eller det andet, lad os da bare gå i gang med det her.

Min holdning er, at vi skal være særdeles agtpågivende, før vi begynder at introducere et nyt stof i den danske narkopolitik. Derfor er jeg ikke bare sådan parat til at springe ud i det. Jeg vil have lidt vished for, at det ikke er den psykosociale indsats, der har båret hovedansvaret for den succes, vi har set i Schweiz, samt de andre faktorer, som er karakteriseret ved ikke at have noget med stoffet at gøre, men som vi fuldt ud anerkender som nødvendige og relevante.

Lad os nu se på det, så vi kan få afklaret det.

Karen J. Klint (S):

Tak til SF, fordi SF igen sætter forsøg i den danske narkobehandling til debat i et beslutningsforslag og ikke i en forespørgselsdebat. Det giver os nemlig mulighed for et seriøst udvalgsarbejde frem for en afgørelse ved en her og nu-afstemning.

Nogle havde måske foretrukket en direkte afstemning, fordi de tager udgangspunkt i, at alt andet er slået fejl. De glemmer alle de narkomaner, der i kraft af god behandling nu lever et bedre liv.

Mange nævner især tre gode effekter ved heroinbehandling: Det er et rent stof, som er mindre skadeligt, narkomanernes store overdødelighed vil falde, og kriminaliteten vil falde.

Det er ikke hun blandt politikere, der er en tro på disse resultater. En borgerundersøgelse viser, at ca. 67 pct. af befolkningen er positive